

Onder de scherven...

Onder de scherven en het afval,
't is bijna niet te zien...
groeit een plantje wat bekneeld,
't is midden... op de vuilnisbelt.
't is best wel klein en wat verlept,
dus héél voorzichtig pak ik het.
In nieuwe grónd wordt het gezet
en 'k geef het elke dag wat water
zodat het stérk wordt en groeien kan
voor nu... maar ook voor later.

Onder de scherven en het afval,
't is bijna niet te zien...
zit een mens vol strijd en pijn
ver van het zonlicht en het leven.
Maar liefdevol bukt God en zegt:
"Lief Mensenkind, mag Ik jou leven geven?
Ik til je óp, zet jou in nieuwe grond
en geef je elke dag wat water,
zodat je sterk wordt en groeien kan
voor nu ...maar ook voor later."

"...En als je dan, lief mensenkind
mijn zonlicht weer gaat voelen,
zal mijn liefde en mijn warmte
jou volkómen overspoelen!
De voetafdrukken in je wezen
van pijn en bitterheid,
zal Ik volkomen gaan genezen
Ik zal er altijd voor je zijn!
'k Leg op jou een warme deken,
't zal een mantel worden die je past.
Zo word je weer gekend als mens en Ík...
Ik houd je stevig vast!

Hanny Laurita 27-11-'09